

Α Ζ Ω Η Α Ι Α Τ Ω Τ
Ε Ι Ο

Η Σ Ο Κ Π Ε
Μ Ρ
Λ Ο Κ Λ Δ Ε Ν Ι
Α

Μια φορά κι έναν καιρό γεννήθηκε στον ουρανό ένα κορίτσι που έφτιαξε με λουλούδι και είχε χέρια από φύλλα. Ο μπαμπάς της ήταν το φεγγάρι κι η μαμά της ήταν ο ήλιος.

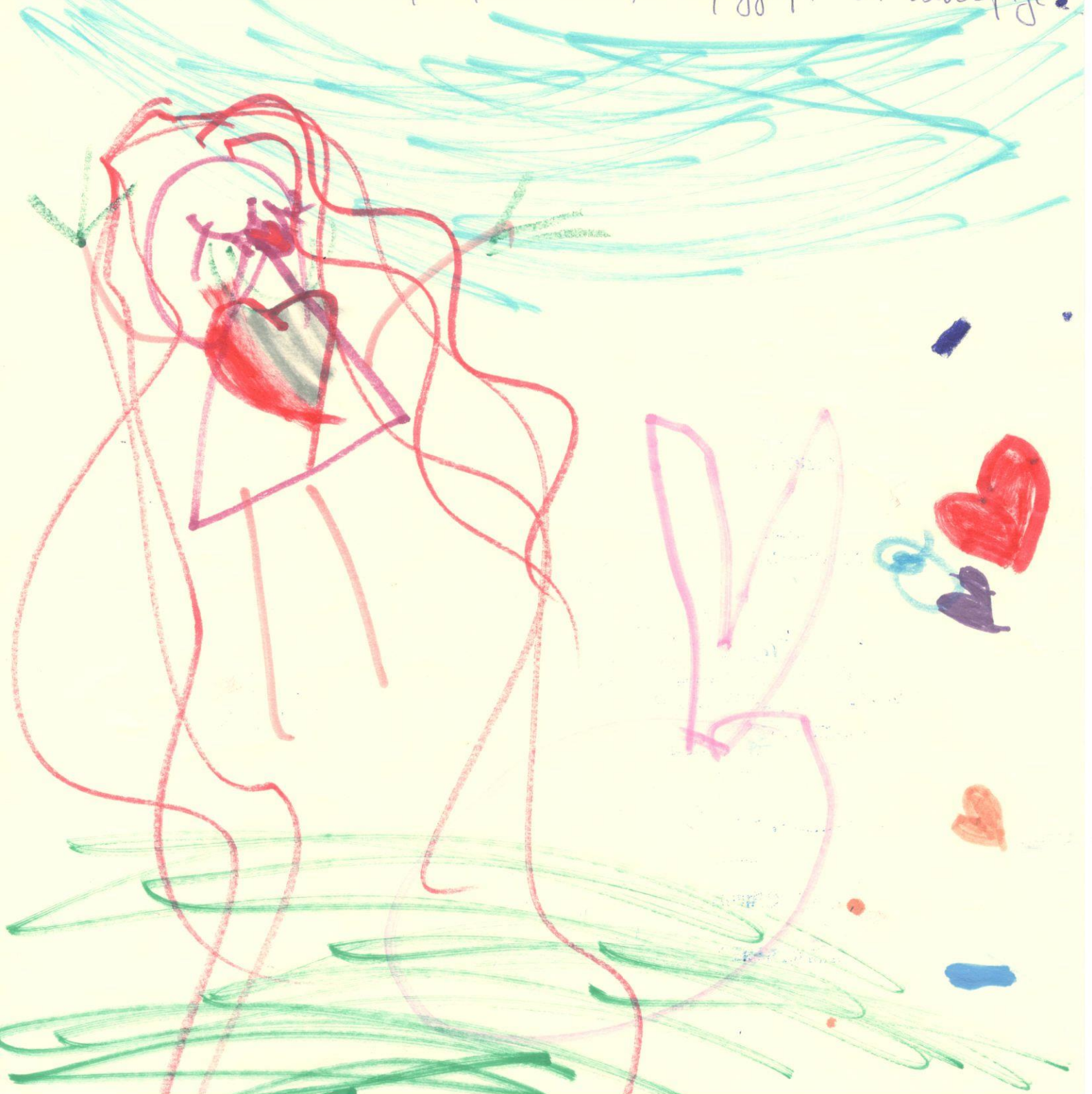

Η οικογένειά της είχε 6 ένα σιτά πάνω 6 ένα πουπου-
λένιο σύννεφο. Μαζί της πάνω ήταν η γιατά της η Ροζένια.
Η Ροζένια μπορούσε να βλέπει και στο φως και στο σκοτάδι,
είχε μαγικά φεγγάρια και την κοιταζόταν μόνο η Λαγουδένια,
το κορίτσι

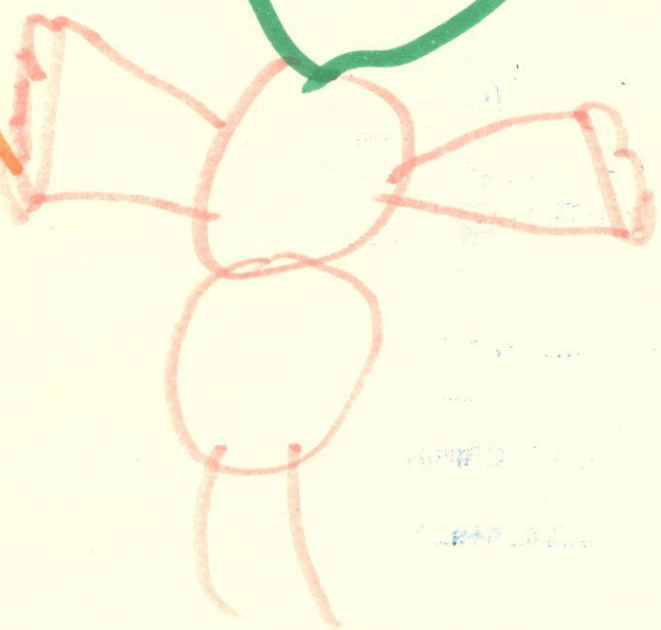
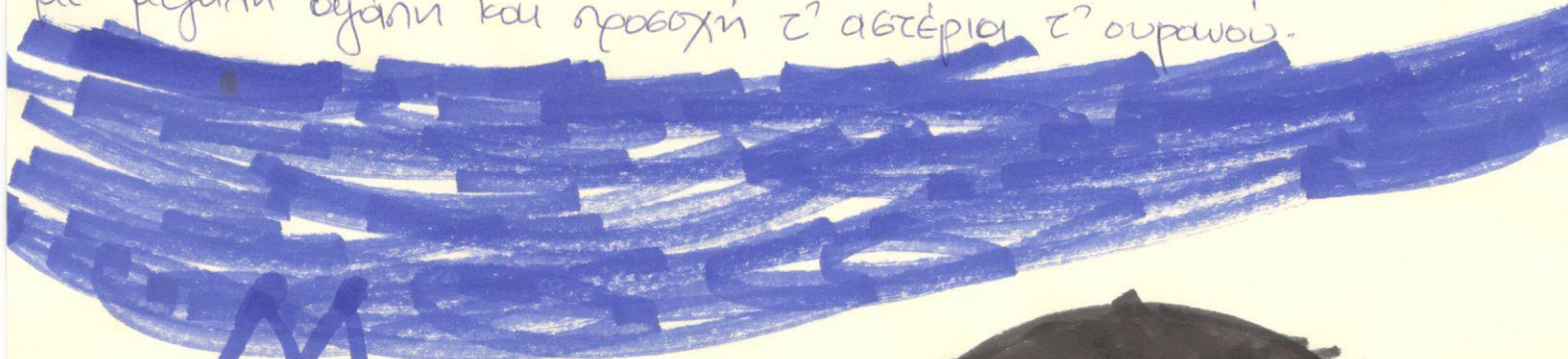
Όταν το κορίτσι έγινε 4 χρονών η Νανά της, το πιο μεγάλο
και λαμπρό αστέρι που της φωτίζει τη νύχτα, τη βόρεψε
"Λουλουδένια", και της χάρισε ένα μανταχόν που ήταν
μεσό χρυσό και μεσό ασημένιο.

Το μανταχόν ήταν μαγικό! Τα βράδια η μαμά της, ^{ήλιος,} ^{φωτός,}
τα όνειρά-της και ο μπαμπάς της, το φεγγάρι τη νανούριζε.

Η γιατά της η Ρογένια ήταν νόντα μαζί της, έπαιζαν με
τα σύνερα και τ' αστερία τ' ουρανού και πάντα του γόσεχε
από τα κακά πράγματα.

Πότε δεν έβγαζε το κορίτσι της νονάς της να το είχαν φτιάξει
με μεγάλη αγάπη και προσοχή τ' αστερία τ' ουρανού.

Όταν ήμιν 7 χρονών κι έπαιζε κρυφό με τη Ροζέντα,
κρύφτηκε πίσω από ένα βάζο, όμως δε ηρώσε, ήλπισσε
σε μια τριαντά β' έπεσε κάτω στα τμή.

Κατακίχσε μέχρι που έπεσε μαλακά σ' ένα δάσος μακρινό.
Φοβήθηκε πολύ. Έγινε τα μάτια της β' έπιασε το κορίτσι.

Αμέσως κρέμισε κι άρχισε να κοιτάζει γύρω της. Τότε είδε
μπροστά της ένα ελάφι. Πρόσεξε ^{ήπιον} όλα τα χέρια της έμοιαζαν
με τα φυλλάρια των δέντρων. Ανόησε και χαρνιάσθηκε.
Το ελάφι τιν ογκώισε και της είπε:

- Μην φοβάσαι. Βρίσκεσαι στο δάσος της καρδιάς σου και της
ψυχής σου.

Η Λαχρυδένια μας έλαμψε κι ήρθαν οι φόβοι εξαφανιστικά.
Δε θυμόσαν ούτε ένα ψιχουλό φόβο!

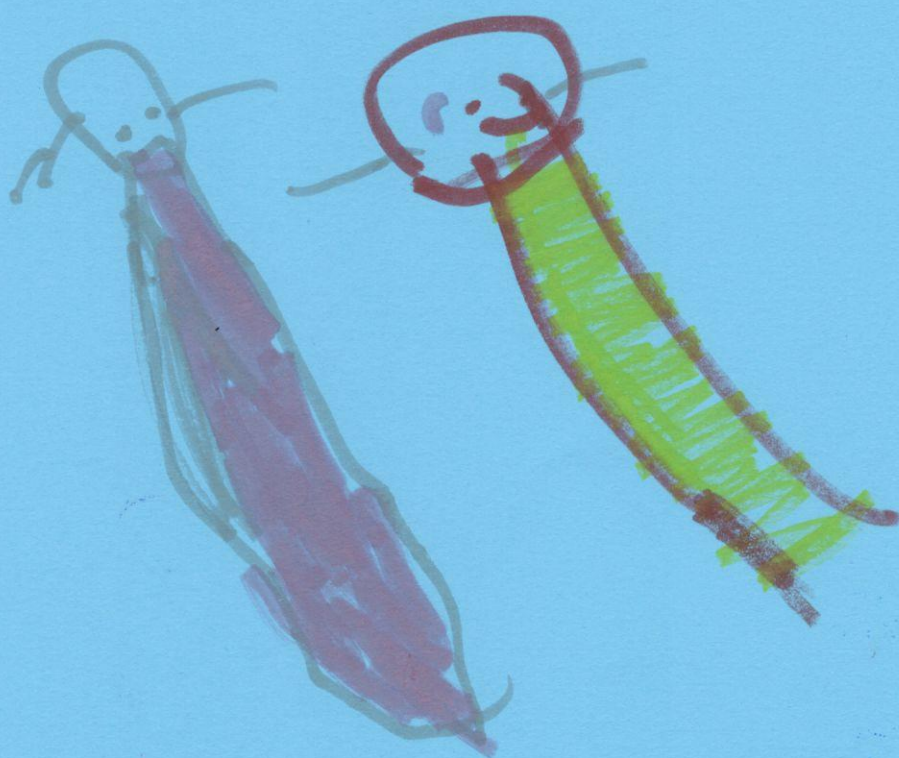
Το πενταγώνι της έλαμψε. Το ρεγγάρι και ο ήλιος, οι φουέις
της που την έφαχναν, είδαν τη λάμψη από ψυχή κι έστειλαν
αμέσως τη Ροζένια να τη φέρει πίσω.

Η Ροζένια άνοιξε τα μαγικά της φτερά κι έφτασε στο δάσος.
Αυτά τα όνοιχε μόνο όταν κινδύνεε η Λαχρυδένια και μπορού-
σε να ελέγχει τις Ικανότητες της.

Άρχισε να τη ψάχνει και τότε την είδε να κάθεται στον
όγκο μιας λίμνης και να παίζει με τα ψαράκια του δρόμου κρυφά.
Της ζήτησε να φέρει ψαρί της στο παπουτσάκι αύνερο, Η Λουλουδένα
χαίρεται τα ψαράκια και πήγε μαζί της σε ένα ζέφυρο όπου
ο Ήλιος και το φεγγάρι, η ταρά της κι ο μπαφινός της, είχαν
ακαμψήσει τις ακτίνες τους για να την πάρουν μαζί τους.
Όλοι ήταν χαρούμενοι κι αγαπημένοι.

T E A O Z